

AKTUELNO PITANJE UOČI 700- GODIŠNJE PROSLAVE GRADA ZAGREBA

PITANJE GRADSKOG MUZEJA MORA BITI RIJEŠENO U NAJSKORIJE VRIJEME

GRADSKA ŠTEDIONICA JE PRIGODOM 25-GODIŠNJICE SVOG RADA, POKLONILA ZA GRADSKI MUZEJ SVOTU OD 3 I PO MILIJUNA DINARA

ZAGREB, 28. I. Ovih smo dana donijeli vijest o propadanju gradskog muzeja u Zagrebu. Kako je poznato,

gradski se muzej nalazi u vlažnim podrumskim prostorijama Umjetničkog paviljona na Trgu kralja Tomislava. U muzeju su smješteni mnogi rariteti i predmeti velike vrijednosti, koji ondje propadaju, pa je skrajnje vrijeme, da se nešto poduzme, kako bi gradski muzej, a s njime i stvari, koje su u njemu izložene i pohranjene, bile spašene od podpune propasti.

Tim povodom vodi »Društvo Zagrepčana« u Zagrebu živu akciju za spasavanje gradskog muzeja. Ova se akcija vodi povodom 700-godišnjice proglašenja Zagreba kraljevskim i slobodnim glavnim gradom koja se navršava 16. studenog 1942.

U sklopu proslave tog važnog historijskog datuma, svakako će gradski muzej igrati najvažniju ulogu,

pa je zbog toga već sada potrebno da se povede akcija, kako bi bio smješten u bolje prostorije.

»Društvo Zagrepčana« podnijelo je nekoliko predstavi za rješenje tog pitanja. Među ostalim je u predstavkama navedeno,

da je Gradska štedionica prigodom proslave 25-godišnjice svog uspješnog djelovanja u tu svrhu gradskoj općini stavila na raspolaganje iznos od 3 i pol milijuna dinara.

»Društvo Zagrepčana«, koje vodi akciju, spominje tri zgrade u Gornjem gradu, koje bi bile najpodesnije za smještanje gradskog muzeja. Među ostalim je spomenuta i zgrada Stola sedmorice u Opatičkoj ulici broj 18. Spomenuta je i ideja, da bi se gradski muzej mogao smjestiti u zgradu sadašnje pučke škole »Augusta Šenoa« u Popovom tornju, a da bi se za muzejske potrebe mogle adaptirati sadašnje prostorije Umjetničkog paviljona na Trgu kralja Tomislava.

Pitanje smještaja gradskog muzeja već godinama vapi za svojim rješenjem i čekajući sve na bolja vremena dolazimo u sve gore, i tako smo danas s tim pitanjem dalje nego smo bili prigodom otvorenja toga muzeja u sadanjim prostorijama. To je u istinu za kulturni Zagreb sramota, koja što dulje traje, biva sve većom.

Da se ne gubi vrijeme sa novim prijedlozima i protuprijedlozima, kako to kod nas obično biva, »Društvo Zagrepčana« cijeneći historijsku ulogu Gornjeg grada u kulturnom i političkom životu i razvitku Zagreba kao političkog i kulturnog središta Hrvatske u opće, odlučno ostaje kod prijašnjeg svojeg prijedloga, da Gradski muzej mora biti smješten u Gornjem gradu.

Za smještaj istoga predlaže zgradu sadanjeg Stola sedmorice Opatička ulica 18. U podkriju toga prijedloga društvo se poziva i na stručno mišljenje uvaženog historijskog pisca i muzeologa, te svog člana prof. Gjura Szabo. I navedeni stručnjak dopušta, da za smještaj Gradskog muzeja u Gornjem gradu može doći u obzir jedino navedena zgrada u Opatičkoj ulici 18, ako ne prije, a ono čim se izgradi nova zgrada palače pravde.

Ova znamenita i lijepa zgrada Gornjega grada, ne samo da za smještaj Gradskog muzeja ima

dovoljno prostorija i svijetla, nego bi se i njena okolina dala lijepo urediti (na ulaznoj i na istočnoj strani iste mogao bi se urediti mali park) a osim toga zgrada ima i svoju lijepu tradiciju.

U toj se je zgradi zamišljala i stvarala nova Hrvatska i novi Zagreb, pa tamo treba da se pohrane i svi spomenici toga minolog Zagreba. (vidi članak u »Jutarnjem listu« od 5. I. 1937.).

O svemu daljnjem suvišno je trošiti riječi, kada se znade i to, da je

Gornji grad sam po sebi pun historijskih spomenika, pa od nje ga dijeliti Gradski muzej, ne bi bilo svrsishodno, a ni praktično. Osim toga, ako i ovu osnovu tako teško i kod osiguranih 3 i pol milijuna dinara, privadjamo u djelo, kako bi onda namaknuli poput Beograda svotu od 50 milijuna dinara i recimo negdje u Donjem gradu sagradili novu zgradu za Gradski muzej, knjižnicu i arhiv, t. zv. dom kulture?

Postoji upravo neodgodiva potreba rješenja ovog za Zagreb veoma važnog kulturnog pitanja. Ovo je pitanje u današnje doba važno riješiti već i zato, jer postoji bojazan, da bi se novac, koji je osiguran po bivšem upravnom odboru Gradske štedionice, mogao utrošiti u koju drugu svrhu, što se ne bi nikako smjelo dogoditi.